

Az előfizetési ára:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 25 „

Községeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizethetni

és egyes lapellátásokat venni lehet a kiadóhivatalban, TRAUB B. és Társa, VALENTIN Károly, BOHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER N. (Domjan I.) üzletében és a fűdohánytözsében.

Hirdetések:

mindenkor árjegyzék szerint.

Bélyeg-díj minden hirdetésre 30 kr.
Nyilvántartás egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Kiadóhivatal:

Barek J. és társa Erfurthban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignac Frankfurtban, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécs.

Magyarországon:

Eckstein Bernát Gáborger A. V.
Lang Lipót, Schwarcz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá”-ja Budapest.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem a latnak vissza.

A külügyi helyzet és a katonai óvó-intézkedések.

Tisza Kálmán miniszterelnök Irányi Dániel képviselőnek a külügyi politika és katonai intézkedések tekintetében tett kérdésére adott válaszában, melyet alább hiteles szövegeztetünk közlünk, a jelen helyzetet minden kétséget kizárólag határozta meg.

Először: Tisza Kálmán magyar miniszterelnök, kinek az osztrák-magyar-német szövetség állandósítása körül gróf Andrássy Gyulán kívül a legnagyobb érdeme van, még egyszer a leghitelesebb alakban megerősítette, hogy az osztrák-magyar-német szövetségben változás épen nem történt.

Másodszor: hogy a közös hadseregbeli s a monarchia mindkét állama védelmének praktikus foganatosítására irányzott intézkedéseknek nincs a külpolitika terén esetleg felmerült újabb esemény ellen való fegyverkezési jellegük vagy jelentőségük, hanem azok védő óvóintézkedések, melyek túlértékeltetesen megegyeznek azokkal, melyeket Európa minden állama tett, még a kis és semleges államokat sem véve ki. E katonai óvintézkedések körébe, melyeknek foganatosítása a kormányának önmagában értendő s előláthatatlan kötelessége, tartozik a legközelebb benyújtandó amaz előterjesztés is, melyben a magyar kormány 7 millió frt póthitel engedélyezését fogja kérni a törvényhozástól a magyar népfelkelés szervezési költségeinek fűdözésére s mely hasonlólag nem háborúra való fegyverkezésnek, hanem csak katonai óvintézkedésnek tekintendő. Ez óvintézkedés jellegét és indoklását megvilágító kommentárt Tisza Kálmán alábbi beszéde foglalja magában.

A miniszterelnök eme nyilatkozatait a parlament összes pártjai tetszéssel s lelkesült helyesléssel fogadták.

Tisza Kálmán beszéde.

„T. képviselőház! Azt hiszem abban igazat méltóztatnak nekem adni, hogy nekem ezen helyről nyilatkozataimban még óvatossábnak kell lennem, mint amint óvatosságnak ily időben kell lenni a képviselőnek és mint a minő óvatos volt — teljes készséggel elismerem — a t. képviselő ur is, ki hozzám e kérdéseket intézte.

A mi már az első kérdést illeti, hogy viszonyaink a külállamokkal és jelesen Németországgal nem változtak-e azóta, mióta én mint miniszterelnök e házban, de később részletesebben a külügyminisz-

ter a delegációban nyilatkozott, határozottan felelhetem, hogy nem változtak. A viszony olyan ma, a minyennek a külügyminiszter a delegációban jelezte, (általános helyeslés.)

A t. képviselő ur kérdezte továbbá, hogy ma is táplálja-e a kormány azon reményt, hogy a békét fenntartania sikerül, az ország és a monarchia érdekeinek megóvása mellett.

T. képviselőház, ezt én ma is reménylen és itt alkalmat veszek magamnak a fegyverkezési hírekre reflektálni, melyeket a t. képviselő ur felemlített. Azt méltóztatnak tudni, hogy Európában, bár konstátalom, hogy a béke iránti törekvést nyilvánítja egyformán valamennyi állam, nincsen egy, Svájcot és Belgiumot sem véve ki, a mely oly helyzetbe nem tenné magát, hogy, ha reményeiben csalódnék, saját erejével is érdekeit megvédeni képes legyen. Ez nem háborúra készülés, ez az óvatosság rendszabálya és azt hiszem, hogy a kormány, mely ily viszonyok közt, a mi helyzetünkben elmúlásztaná az óvatosság rendszabályait hasonlólag megtenni, igazán megérdemelné a törvényhozás rosszallását. (Általános helyeslés.)

Megtörténik-e a kizárólag óvatossági intézkedés nálunk is és részben nem tagadom a t. ház előtt, törtémi fog az illetékes törvényhozási faktorok hozzájárulásának kikérésével. Elmúlásztani nem fogunk semmit, de igen kérem előre már, mint a képviselő ur mondotta, nem készülődésnek a háborúra tekinteni, hanem óvatosságnak azon szempontból, hogy, ha szemben ez összes államok készülődésével a béke, ami remelem nem következik be, mégis megzavartatnék. Érdekeinket, mint a t. képviselő ur is harmadik kérdésében most fölünk elvárja, ha minden békétörekvésnek dacára csak más uton lehetne megvédeni, ezen uton azután meg is védhessük. (Élénk általános helyeslés.)

Azt hiszem, több feleletet nem lehet kívánni.” (Élénk helyeslés.)

A vidéki színészetről.

Napról napra jelentik lapjaink egy-egy színtársulat nekrológiáját, vagy legalább is életalál harcát, melynek refránje az, hogy az országos színészeti tanács mit sem tesz értük, sőt kötelező nyugdíj-járu-lékaik kiméletlen beszéde által az alig tengő-lők szájából is kiszedi a kényeret. A panasz oly súlyos, hogy azt lehetetlen szó nélkül hagyni, annyival inkább, mivel az tüzelésszerű elemet van hivatva képezni a néhány nap múlva ő-szedő színész-kongresszus tárgyalási termében.

Dr Váli Bóltól, az országos színészeti tanács tagjától a „Pester Correspondenz” ezen tárgyra vonatkozó, következő cikke közli:

Mintán a magyar színészet ügye nemcsak a színészeket érdekli, de gyökereit a magyar nemzeti társadalmi életben bírja, kívánatos, hogy ezen a színész-kongresszus ideje közelédeével mindinkább élénkítő izgatásnak vége vessék s mindazon mes-

terkőlt akadályok eltávolításának egy helyes és célhoz vezető terv kitűzése által, nehogy a jelenben uralkodó viszály állapotok lehetetlentek színészetünk jövőjét is.

Színészetünk fejlődésének tanúsága szerint először is a hazánkban szervezkedett színtársulatok osztálosok társulatok voltak: azaz olyanok, melyekben a jövedelem előre meghatározott százalékát kapta a színész, tehetsége szerint többet-kevesebbet. Ezen állapot 1848 körül vált elavulttá, midőn ugyanis egy-két vagyonosabb színész előre megállapított fizetési összeg kötelezettsége mellett szerződött társulatát. Ezen, még mai nap is divatozó mód, kezd lehetetlenné válni. Mután a társulat tulajdonjogával bíró igazgatók csak igen csekély, vagy épen semmi értékekkel sem rendelkeznek a napi jövedelmén felül s ennek következtében nem léven képesek kielégíteni sem a közönség igényeit, sem színészek szükségleteit, visszakiváncokznak a színgazgatók az 1848 előtti állapotba, melynek primitív rendszere által igazgatói, concessio-tulajdonosi, díszlet, könyv- és ruhátár bir-toklásának címén: ok a csurgó-cseppelő jövedelem jelentékeny részét élvezhették.

Tagadhatatlan, hogy az osztálosok, színésznévén „közértársaság”-nak nevezett összedalítási módnak is vannak előnyei, ezek azonban elmaradhatatlan határait épen nem képesek ellensúlyozni. Igazgatóink jelentékeny része szívesen látta a szerződötté mód-szert, sőt néhány kiválóbb tehetségű színész is, miután bizonyos, hogy ezeknek annyira-annyira csur-ranna vagy legalább is cseppenne. Midőn azonban ezer színésztől van szó, lehetetlen szóba is állani azokkal, kik az osztálosos rendszert meghonosítani akarják, minthogy ez által színészeink zöme túrhé-tetlen alárendelt állapotba jutna.

Az osztálosos-rendszer hűdrájával a néhány nap múlva összedő színész-kongresszuson bizonyára meg kell mérkőzni a részrehajlatlan pártnak. Kiváncunk is nekik győzelmet. Szini állapotaink szerint tehát vizsgálódásról van szó nálunk s nem arról, hogy az európai irányadó színművészet fejlődése szerint egy elő-répés által a színész legalább is fél év tartamára lementessék az anyagi lét terheiből gondjaitól.

Valóban már rég itt az ideje annak, hogy az elszegényedett, vagy eredetileg szegény igazgató-színészek helyébe nagyobb tőkével rendelkező élelmes és egyszerűsággal tapintatos üzletemberek lépjenek. Ezek köztéskül színészetünk hervadozó tözsét egy-két évized alatt ép úgy felvirágoztatnák, mint fel-virágoztaták a hanyatlásban indult színészetet az igazgató-színészek nyomában lépő impressariók, kik társulataikat az üzletemberek számításával válogatják össze, annak igazgatóját felnevelik az anyagi gondoktól úgy, hogy ezek idejüket és erejüket maguk és társulataik tökéletesítésére fordíthatják s számos fel nem sorolt ajánló tulajdonságaikon kívül bírnak azon szerénységgel, hogy szaktársulatot szervezek, azaz vagy komikait, vagy operetteit, vagy dráma-ut, esetleg operait és nem egyetemesítik mind a négy szakma képviselőit, mint ez nálunk mai nap minden-napos. Ilyen szerződöttések mellett épen nincsen okuk panaszkodni az olasz impressarióknak a közönség érdeklődésének szembeszökő apadása ellen. Nagy és élelmes kezelt tőke által lévén biztosítva ezen üzletemberek, a dívatot csak annyiból uralkaj, amennyiben az, a mai előny képeben nem károsítja meg a má-napi bevételt. Mig nálunk mindennapos

az, hogy az igazgató a mai verébért elcsereéli a holnapi tuzokot. Vajlik meg, ezért inkább sajnálni lehet őt, mintsem elítélni. Hisz e ferdeségre a nyomor kényszeríti őt, kit vagyontalanul, vagy néhány száz forinttal 30—55 színész és egy tömeg segéd-személyzet fölő igazgatóvá s társulat-tulajdonossá tett azon óra, melyben az igazgatótól elcsapatott azon színésztárs egy fél napi „színészforradalom s munkamegtagadás” által, ki hasonlóan vagyontalanul ve e át a szegénységgel küzködő társulat vezérletét.

Fájdalom, nekünk a színészet létét s a művészet előhaladását biztosító előrelépéshez nem lehet remé-nyünk. Üzletemberek pénzforgatásának körén kívül esk a színtársulat tulajdonossága. Kétkedni azonban nem lehet azon, hogy előbb ut-bb a fővárosi nép-színház bíról módjára egy a magyar fővárosban, mint a vidéken találkozni fog egy-egy üzletember, ki tökéjét az ilyen befektetésekben is hajlandó leszen gyűmölesztetni. Nehogy azonban a vállalkozási szel-lemet az üzletembereknél s az érdeklődést a nagy közönségnél elapaszsa teljesen társulataink nyomaskzó helyzete, égetően szükséges változtatni az állapotokon.

Két fórum volt hivatva az elsenyvedt vidéki színészel állapotait rendezni, a belügyminiszterium megfelelő osztálya s az országos színészeti tanács, mely szakferhákból s kiválóbb színészekből választott össze a színész kongresszus által. Ez alsóbb fórum, mely rendkívüli széles hatáskörrel ruházottat fel, ezérőle oly sürős ügy és vizsály elintézésével s lebonyolításával volt elfoglalva évek sorozata alatt, miszerint utatlan jelenetelen volt előidzni a reform-kérdést s végezni a jelenben felmerült ügyeket. Érezte e tanács azt, hogy a reform halogatása rendkívüli bajokat fog felidézni és mégis a szükségesnek mutatkozó reformok tárgyalásához nem tudott eljutni, annyira el lévén árasztva a legürögsebb teendőkkel. Természetesen e tendők nem a jövő útját egyenge-ték, hanem orvosták a jelen bajait és vizsályait.

A vizsályok okozói kiméletlen szigorral ítéltek el e tanácsban s ezek aztán a félvilágot telehiál-tak azzal, hogy a színészeti tanács csak büntetni és bírsgolmi tud, azok pedig, kik jövőjük biztosítását s helyzetük javulását vártak volna a színészeti tanács-tól, telelarnázták a másik félvilágot azzal, hogy a színészet jövője érdekében egyetlen rögtön sem távolított el a színészeti tanács. Az érdemtelén vádasko-dás tanyar gyűmöleszt termelt. Elvégre a színészeti tanács belcava a szóbeli és sajtóbeli vádák és izet-lenségek haligatásába: lemondott. Ezt a lemondást épen nem találhatjuk helyesnek, bárha mintegy reá is volt e lépésre kényszerítve a tanács. A kényszer-antározatot, mely involválta a lemondást, némi előre-látással el lehetett volna annak idején távolítani s most nem lenne kiszolgáltatva a színész-egyesület jövője a jelenlegi zavaroknak. Ez elhamarkodott lépésnek árát maga a vidéki színészet fogja megyni.

A másik fórum: ügyszólvá csak a jóváhagyási jogot képviselte. A belügyminiszteriumban megtör-lött különböző ügyek oly nagy száma s jelentősége mellett egészen háttérbe szorult a színészet. Csakis akkor s addig foglalkoztak ott a színészet ügyével, még a nemzetiségi kérdéseknak utolsó százáik is le-gyalultattak azon közegek gondossága által, melyekre eddig a színészet vezetése bízta volt. Mióta a nem-zetiségi kérdés salakjától megtisztítottat a színészet, ott ki sem foglalkozott vele többé; egy-egy esetben, ha a vidéki színtársulatoktól kérelem ment fel, saj-

A „PÉCS” TÁRCAJA.

Bús órában.

Asztalomnál ülök. Erőtlenül
Jobbokra hajtom gondolat fejemet,
Melynek borongó kábulatját
Mint lomha, nehézkes éji lepkék
Szerteszógnak mult s jelen felett.

A mult! Egy árva ifjúnak élte;
Tanács nélkül a jó atyának
És nélkülözve gondos, há anyát,
Mint széleiartól kergetett levél
Küzdöttem én a létent multat át.

Jelen! a multnál fájóbb, keserűbb,
Csabódott szíved, feldúlt kedélyged
Azt látni, hogy minden remény kihalt
S mint fonnyadt repkény a ledől romon
Enyészni, veszni zordon ég alatt.

Mert zord az ég, zord és könyörtelen,
Elvonta tőlem derűt s napsugárt.
... De haj! anyámnak képe nész réám,
Féleje int, ölére hívogat,
El már a földről! Oh meggyek anyám!

Kelen.

A „Faust” irodalmunkban.

— A „Pécs” eredeti tárcája. —

Nevezetes mozzanatra figyelmzették nem régi-ben a „Fővárosi Lapok” az irodalmi közönséget, oly mozzanatra, mely meg egyrésztől hivatva van a ma-gyar irodalom egy nagyon szembetűnő hégagát kitöl-tetni, másrésztől maradó emléket fog állítani amu-gy is nagy szerzőjének. E hír arról szólt u. i., hogy Göthe „Faust”-jának második részét Várdi Antal dr fordítja. A mű, melyet a nemzet értelmisége feszült figyelemmel várt, már el is hagya a sajtót s ez al-kalommal idősezerűnek tűnik el visszajáratást vetni azon művek, melyeknek az új munka ikertestvére-ként jelent meg.

Kevés filozófiai poemája van a világirodalomnak, de még kisebb a filozófiai drámák száma. Háromnál többet aligha sorolhatunk föl: a „Bölcs Nathán”-t, a humanizmus és magasztos énekét, a „Faust”-ot, a tudasa iránt önnönmagával meghasonlott ember tra-gédiáját és Madáchunk művét, az előbbinek a remek, hozzá méltó, sőt részletekben azt meghaladó pártját. De a három közül az a mű, mely a geniusz ropke szárnyaival a Parnasszus aetheri magaslatainak leg-kiemelkedőbb pontjára emelkedik fel, melyre mi, alatt álló halandók csak az ahítaszzerű bámulat és hó-lólat érzelmeivel pillanthatunk, mert részletekünk még egyikünk által sem volt felfogható és megérthető: ez határozottan a „Faust”, melyről Düntzer, a nagy kritikus azt mondja, hogy az: „a német irodalom világiraható, legnagyobb szerű műve!” Nagy szó ez a Lessingek, Schillerek és Götheik irodalmában! S e műről mondhatta még nem rég Arany: „Szégyen, gyalázat, hogy nincs becsületes Faust-fordításunk.” Hala a Gondviselésnek és a jóakarató törekvésnek, e szemrehányás teljesen elvesztette minden alapo-ságát. A Faust-tragédiának költői alakítás és össze-be-nyomás tekintetében kétségbevonhatatlanul jelesebb

első részét két fordításban bírjuk: Nagy Istvánban és Döczy Lajosban; s az ezek közt, valamint általa-ban a Faust-fordítások közt vonandó párhuzam képezi e szerény dolgozat feladatát.

Nagy reményekkel adhatta át a nyilvánosságnak a maga művét Nagy István; az akadémia alelnöké-nek: Eötvös József bárónak ajánlotta; bevezetést Dux Adolf irt hozzá, nem nyujtva benne egyebet, mint a „Faust-mondá”-nak és a dráma tartalmának az analuasságig elcsépeelt elbeszélését; sőt előzavá-ban azt is említi a fordító, hogy a munkára „több elismert írói tekintély buzdította.”

Szerényebben mutatta be Döczy az ő művét; előző, bevezetés nélkül nyujta, a mit teremtet, de a szellemi felsőbbésg biztos tudatában; pedig, ha meggondoljuk, hogy neki nemcsak tetszeni, de egy rivalist leküzdeni is feladata volt, ez nem csekélység.

Hogy már eleve kinek lehetett nagyobb kilátása arra, hogy a világirodalom e remek drámáját méltóan átülteti, egy u. a. nagy nyilatkozatból, Gondol Dániel-é-lől akarjuk kifejtetni: „Lurát csak lírai, epikát csak epikai, drámát csak drámai tehetséggel lehet fordí-tani.” És ha ez állításban van valami igaz, a mint csakugyan van is, akkor tagadhatatlanul föl volt jo-sítva Döczy a merész kísérlet megtevésére, az a Döczy, az az egyetlen magyar drámaíró, kinek művei szép hazánk szűk határain kívül is oly állandó hatá-t tudtak kelteni, mint az övé a bécsi „Burg”-ban. — Nagy Istvánról e tekintetben halgat a krónika. S lássuk az összehasonlítást! A drámaírók dramaturgiai szempontból legtekélyesebb az utolsó, a börtön-jele-nete s íme az óriási különbség a két fordítás közt:

Nagy:

Rögen nem érzett borzadályt fut át,
Egész világunk kinyílt érzem;
Ezen ridog falak között lelem fel

* E cikksorozat a 8-ik, Komáromy-féle fordítás megje-lőzése előtt íratott, de folytatásáig ezt is tárgyalni fogja.

Öt s vétké csak egy tévedt érzélem,
Miert félek ide belépni?
Miert reszketek őt újra látni,
Siess, ne idéző kése a halál! felt

Döczy:

Rög elfelejtett borzadály lel engem,
A lét egész siralma sir szivemben,
Ez lett halálom nyirkos sziklából
E bűne az, hogy joban hitte volt,
Kézel eleje állni,
Félsz vele szembe szállni —
Siess, habozásod egy életet előt.

Az eredeti tömört, méltóságos erőteljessége Nagynál teljesen elvesz, Döczy ellenben megtartja a drámai nervust annyira, a mennyire a tükör veri vissza az eredeti fénypanatot, mert hisz minden for-dítás utóvégre csak tükör.

A második szempont, mely alá a két fordítás eshetik, a következők. A „Faust” át meg át, minden ízében német dráma. Targya német monda, a benne nyilvánuló szellem német, eszméi, nyelve, sőt meg-verse is az. Azt kérdezhetjük már most, hogy melyik fordító egyeztetie össze jobban a germán szellemet a magyar felfogással. E tekintetben, azt hisszük, Nagy-é a babér, neki, úgy látszik, törekvése volt a művet magyarosítani; de az a kérdés, hogy e törek-vés helyes-e? En részemről egészen Heinrich Gusztáv e kitűnő mondatához csatlakozom erre nézve: „Homeros, ha ma élne, talán Arany János, Catullus talán Petőfi Sándor volna, — de Homeros valóban nem Arany, hanem Homeros; Catullus pedig nem Petőfi, hanem Catullus.” Azaz a fordítónak a művet úgy kell nyujtania, a mint nyujtatott, meg kell tar-tania az alkotó vonásait, nemzeti szellemet, gondol-kozása és érzése módját s nem szabad ennek helyébe a magáét tenni, mert akkor utánoz és nem fordít, aki or Faust helyett minijart a debreceniek Hatvani-ját szerepeltethetők, az ilyen pedig bűn a geniusz, a lingszelleml ellen, a melynek hagyatékaként kell minden eszméjét tekintenünk.

nálkostat a történetek felett a biztatva jobb jövővel a kérelmezőket, elfeledték azt a régi tervet, hogy a színészetet átvegyék a rokonokhoz, melynél szem előtt is maradt a felvirágzása a remélhető volna.

Külföldön mindenütt a közművelődési, Franciaországban pláne a szépművészetek minisztériumában, még pedig első rangú helyen foglal helyet a színészet ügye. Míg amott vezetés művelődési s nemzeti ügyi tényező gyanánt ápolják ezen művészeti ágat, nálunk az a magára van utalva és senki sem gondol életelő elemi elpusztítására. Erre a színészeti tanács nem ért rá, illetékes helyen pedig elfeledték azt, hogy a színészet a közművelődés rovására tartozik s hogy ott remélhető is annak olynemű felvirágzása, minő szépművészetünk többi ágaiban észlelhető évtized óta.

Magában a színész-egyesületben fog ezen átrovátolás iránt lépés tétetni a pár nap múlva összegyűlő színész kongresszus alkalmával. Sőt az indítványozók magánál a belügyminiszternél is szándékoznak személyesen kérelmezni ezen áthelyezés mielőbbi kivételét, miután ezt tekintik nyomorúságos állapotaikban egyetlen erőnek, mely nem rögtön, de egy-két évtized alatt üdvös változást hozhat létre s végleges elenyészéstől megmenti a vidéki színészetet, melynek oly szép múltja van, minővel kevés intézményünk dicsekedhetik.

— **Felhívás a pécsi cukor-árusítókhoz.** A város tanácsa által felhívattak a kereskedők, szatócsok, déligyümölcs-árusok, cukrászok, kávések, kávémérők, vendéglősök, pezsgőbor-gyárosok, gyógyszereszek, szőlő mindazok, kik a cukor elárúsításával foglalkoznak, vagy cukrot elárúsításra szánt élelvi cikkeket előállítására használnak, miszerint az 1887. évi alatt fizetendő cukor-fogyasztási adó meghatározhatása céljából vallomásaikat, illetőleg könyvkivonatokat f. hó 7-ik napjáig a városi pénztári hivatalnál benyújtani el ne mulasszák, mert ellenkező esetben adójuk hivatalból fog megállapítani. Megjegyzetük, hogy vallomás 1 vek a jelzett hivatalnál ívenként 2 krajcárnyi ár mellett kaphatók.

— **A pécsi országos dal-egyesület utójátéka.** Aki az országos dal-egyesület Pécsen tartott közgyűlésének tárgyalásait annak idején figyelemmel kísérte, emlékeztetik, hogy a hangulat minden inkább, csak nem kedvező volt a központi választmányra nézve. Számos határozat hozatott, melyek nyílt, vagy rejtett bizalmatlanságot foglaltak magokban s e körülmény arra ösztönözte a központi igazgató választmányt, hogy testületileg lemondjon, mit úgy magukra, mint az egyesületre nézve igen helyesen cselekedtek, mert ha valamely tisztikar működése nem találkozik a közbizalommal, ott a sikeres tevékenység lehetősége kizártnak tekintendő. Az ügy teljes megérthetése s a tájékozódhatóság végett közöljük a f. hó 2-ikán Budapesten tartott rendkívüli közgyűlés elé terjesztett elnöki jelentést, mely a következő:

Tisztelt Közgyűlés!

Mielőtt e jelen rk. közgyűlés kitűzött napi tárgyrandjára áttérne: engedje meg a t. közgyűlés, hogy elnöki kötelességem mértén, röviden számot adjak a Pécsen megválasztott s az elnökségem alatt ténykedő közp. igazg. választmányának a pécsi közgyűléstől egészen a mai napig folytatott működéséről.

Kiváló megtiszteltetésnek vettem ama bizalmat, melylyel az igen t. egyes. közgyűlés Pécsen, negyedik ízben is kitüntette azzal, hogy az egyes. elnökeket ismételt megválasztani kegyeskedett. Fogadja e kitüntetésért ösztöne, hálás köszönetem. Egészségügyi helyzetem — fájdalom! — meggátoltat abban, hogy a Pécsen oly fényesen lefolyt ünnepélyben személyesen is részt vehettem volna, s e feletti sajnálatom csak fokozta az is, hogy az ott megtartott közgyűlés nem folyt le az általam oly hön öhajtott összehangolással.

Szemből ama sokféle és sokirányú határozat utasítás, javaslat és indítvánnyal, melyek foganatosításával a pécsi közgyűlés a közp. igazg. vál. elhalmozta, az a legjobb akarat dacára sem tehetett eleget ama határozatnak, miszerint az ott bangoztatott jelen rendkívüli közgyűlést az ünnepélyt követő há-

rom hó lefolyása alatt hívhatta volna egybe. Azonban minden lehető megtett arra nézve, hogy e rendkív. t. közgyűlésnek lelkisim-meresen beszámolhasson mindarról, a mi ép e rk. közgyűlés megtartását szükségessé tette.

A mint méltóztatik tudni a t. közgyűlésnek, a pécsi közgyűlés, úgy az ott véglegesen felül nem vizsgálható számadások megvizsgálása s ennek folytán a rk. közgyűlésnek betervezendő jelentésteleire, valamint az egyes. költségvetésének megállapítására, ugyancsak az alap- és ügyrendszabályok netán szükségelt módosításának elbírálására s egyéb ott felmerült indítványok s javaslatok feletti véleményadásra: összesen 11 tagból álló szűkebb bizottságot nevezett ki oly utasítással, hogy a fentjelzettekrol e rendkív. közgyűl. jelentést tegyenek határozathozatal végett.

Tekintve e bizottságok t. tagjainak egymástól való s az ország minden részére kiterjedő elszigeteltségét; tekintve továbbá a határozat ama gyakorlati hiányát, miszerint arról, hogy a 11-es bizottság tagjai közül ki és hova hívja egybe a tagokat együttes tanácskozásra? gondoskodva nem lett; s tekintve végre az általuk megvizsgálandó s megvitatandó ügyekre vonatkozó okmányok s iratok terjedelmes voltát s azoknak az országban tizenegyre való szétküldési s tanulmányozási nehézségét, mely jóformán minden gyakorlati s főleg gyors eljárást kizár: az igazg. vál. úgy intézkedett, hogy felkérte Schmidt Ferenc vál. tag urat s egyszersmind a 11-es bizottságunk is a fővárosban lakó tagját, miszerint a t. c. bizottsági tagokat ide Budapestre a rk. közgyűlést megelőző napra, az 5. elnökelte alatt tartandó együttes munkálkodásra s az általuk rendelkezésükre bocsátandó okmányok s iratok alapján a jelentéstelel eszközöltetésére meghívni sziveskedjék. — Mind e bizottsági jelentéstelel e rendkívüli közgyűlés tárgyrandjára lettek eiszorban elővéve, melyek felett a t. közgyűlés feladata, legjobb belátása szerint határozatot hozni.

A pécsi közgyűlés jkk. 10. pontja alatt azzal bízván meg az ig. vál., hogy az egyes. elhunyt s kiváló érdemű karagya s pénztárnoka Huber K. és Engeszer M. özvegyeinek egyes. részvénytulajdonosait nyújtassák át: van szerencsém jelenteni, hogy e határozat teljesedésbe ment.

A pécsi közgyűlés jkk. 27. pontja alatt azzal bízván meg az ig. vál., hogy a m. közoktatásügyi minisztériumnál már korábban közgyűlésileg kérelmezett zenészi szeminárium felállítására érdekében tegye meg a további lépéseket: van szerencsém jelenteni, hogy ez ügyben személyesen érintkeztem a közokt. minisztériummal, hol ama biztosítást nyertem, miszerint az ügy élénk érdeklődést képezi az intéző köröknek, de az ország pénzügyi viszonyai jelenleg nem alkalmasak arra, hogy e tekintetben az iniciatíva megtételese.

A pécsi közgyűlés jkk. 30. pontja alatt az egyes. hivatalos közlönye a Ság József által szerkesztett „Zenelap” segélyezésére az 1886-ik évre 200 forint szavazván meg s annak folyósításával az ig. vál. bízván meg: van szerencsém jelenteni, hogy e határozat a számvizsgáló bizottság betervezendő jelentéseig még foganatosítható nem volt.

A pécsi közgyűlés jkk. 34. pontja alatt megbízván az ig. vál., hogy az egyes. leltára és irattárának rendezését eszközölje: van szerencsém jelenteni, hogy ennek eszközölésével az ig. vál. Simonffy Kálmán és Schmidt Ferenc vál. tagokat kérte fel, a kik is. mi helyt az egyes. titkára elkészülend a nagyhalmazu munkával, megteendő hivatalos jelentéseiket.

A pécsi közgyűlés jkk. 36. pontja alatt Liszt F. nagy hazánkban hamvának hazaszállítása érdekében a m. országgyűléshez egy egyes. kérvény benyújtásával bízván meg az ig. vál., van szerencsém jelenteni, hogy e határozat foganatosítva lett.

A pécsi közgyűlés az ott megválasztott egyes. pénztárnok Goll János lemondása következtében megválasztott pénztárnoki állás betöltését e jelen rk. közgyűlés feladataul jelölve ki: van szerencsém felkérni a t. közgyűlést, hogy a végleges választást a napirend szerint megtenni méltóztatassék.

Ezzel kapcsolatban van szerencsém felkérni a t. közgyűlést arra is, hogy miután az egyes. titkára Abrányi K. az ig. vál. előtt tett abbéli kinyilvánítása olytán, miszerint eddig viselt tisztet csakis a jelen közgyűlés lefolyásig hajlandó viselni, a titkári állás

is üresedésbe jött; ez alkalommal annak betöltéséről is intézkedni méltóztatassék.

Az ig. vál. a pécsi közgyűlés óta három ig. vál. gyűlést tartott s több szűkebb bizottságot működte, melyek különösen a kiküldött közgy. számvizsgáló számára a szükségelt okmányokat s iratokat beszerve, azokat előzetesen átvizsgálja s rendelkezésére bocsátja. Ez okmányok alapján a számv. biz. által betervezendőből kellő képet nyerend a t. közgyűlés az egyes. pénzügyi állásáról, valamint a lefolyt miszkolci és pécsi orsz. dalünnepélyek bevétel s kiadási mérlegéről s a szerint hozandó határozat meg legjobb belátása szerint határozatát s további intézkedéseit.

Midőn mindezekről a t. közgyűlést értesíteni szerencsém van: egyszersmind engedje meg a t. közgyűlés, hogy a midőn egyrészt egy a magam, mint tisztársaim s az ig. vál. nevében ösztöne köszönettel mondom a belénk helyezett bizalmért: másrészt tisztelettel felkérjem ama kegyességre, hogy továbbra is szülő mandátumunkat czenell a t. közgyűlés kezébe letelve, szolidáris lemondásunkat elfogadni s úgy emegmet, tisztársaimmal együtt, valamint az ig. választmány központi tagjait is, állásunkból folyó további hivataloskodásunk terhe alól felmenteni méltóztatassék, kérve a t. közgyűlés s szolidáris lemondásunkat sem ügyzereteli lankadásunknak, sem a hazai művészet s az egyes. érdekei iránt hosszú évek során át tanultot meleg érdeklődéssel megfoglalkozásának ne tulajdonítsa, hanem egyedül ama bizalmatlansági szavazatoknak, melyek az ig. választmánnyal szemközt a legközelebb lefolyt pécsi közgyűlésen oly sok oldalról s nem épen kíméletlen modorban nyertek kifejezést s melyek ott nemcsak elmondva, hanem a nevezett közgyűlés nitelesített jegyzőkönyvébe is beiktatva lettek.

Hogy velem együtt a megválasztott tisztársak s a közp. igazgató választmány tagjai ez érületük s elhatározásuknak már Pécsen kifejezést nem adtak: ennek oka ama hazafias ügyzeretettüknek róható fel, mely erkölcsi kötelességüké téve mindaddig megmaradni terhes és felelősséggel járó állásukon, a míg a fölmérült rekriminációkat okot szolgáltatott ügyek rendezve, tisztázva és a t. közgyűlés elé terjesztve nem lesznek. A midőn tehát az igazgató választmány a red háruit erkölcsi kötelességének ez alkalommal legjobb lelkiismerettel eleget tesz, s e közgyűlés lefolyásig felelősséggel járó s elvállalt tisztben megmaradni szándékát kötelességének ismeri: nehogy bármik tekintetben is oka lehessen a jövőben az egyes. érdekei megsértésének, vagy a feleltük való lelkiismeretes örködési kötelesség elmulasztásának: ismételve van szerencsém felkérni a t. közgyűlést, hogy mandátumunknak szolidáris visszaszármaztatását az egyes. illetve a t. közgyűlés kezébe letenni s azt nálunknál ügyzeretőbb s szakértőbb kezekbe letenni méltóztatassék.

Az orsz. m. dalregyesület közp. igazgató választmánya nevében,

Budapestben, 1887. február 2-án.

A t. rk. közgyűlés tisztelő szolgálja:
Bartay Ede,
egyesületi elnök.

Farsang.

A pécsi népgyűlést saját pénztára javára 1887. évi február hó 21-én a „Hattyu”-teremben az 52 ik gy. ezred és Horváth Laci zenekarának közreműködésével mellett tancsal egybekötött közvacsorát rendez. Jegyek a meghívó előmutatása mellett február 19-től 21-ikéig delután 6 óráig Valentin Károly fia könyves-zeneműkereskedésében és este a pénztárnál személyenként 2 frtot (a jegyek rózsaszínűek), a közvacsorához járuló családok tagjai részére pedig személyenként 1 frttal a közvacsora napján az ételk átadásakor a meghívók előmutatása mellett (a jegyek kékek) kaphatók. Az ételk és borok minden díj nélkül és csakis a fagyalt, tea és ehhez való sütemények fognak megszékelt áron kiszolgáltattak. Felülvezetése a jócskoni cél érdekében köszönettel vétetnek és hirdaplag nyújtattának. Kezdeté este 8 órakor. Felkérnek mindazok, kik meghívásra igényt tartanak és kik a meghívót kezekhez nem kapnak, hogy e miatt Magyarly Róza egyleti alelnök úrnőnél (Káptalan utca 4. sz. a.) jelentkezni sziveskedjenek. A rendező bizottság.

Dóczy:

Testvéri karban Hallehat
Versenybe zengve zeng a nap,
S dörgő futással végzi útját,
Mit rendelő törvénye szab.
Az angyal rá öndöve nézhet,
Bár titka meg nem fejthető:
Csodás, hatalmas teremtésed,
Mint első nap volt, oly dicős.

De épen ez azután a nyelv germanizmusain is fordított arányban meglátszik.

A nyelvvezető kell áttérnünk most, a mely a Faust-fordításnál talán a legfőbb nehézséget képezte, mert megtartani, vagy csak meg is közelíteni azt az erőt, zengésséget és változatoságot, melyet Góthe fejt ki e legnagyobb szerző művében, ehhez illetett lélek és mesteri kéz kell. E két feltétel Dóczyban még van. Vörösmarty óta aligha kerelte meg Magyar drámaíró a nyelvet oly művészi erővel, mint ő. Megmutatta ezt „Csók”-jában, „Útolsó szerelem”-ében és „Széchy Mária”-jában, de m. g. mutatja a f. g. fordításban, mely mindezt megközelíti, sokszor eléri, sőt helyenként felmúlja remek eredetét. — E mellett — s ez igen nagy érdemű rovándó fel — bámulatos ügyességgel kerülte ki azt az ösvényt, mely mindenkit, ki nemetből fordít, lenyeget, a germanizmust tudniillik; egyes, elenyészőleg kevés hely kivételével, a melyek azonban az újabb kiadásokban jobbra k. javítottak; pl. volt:

O sünnel utoljára ma
Kinomra tölt hold sugara
lett:
O nénnel utoljára bár
Kinomra nyúlás holdságára.

Épen ellentéte e tekintetben Nagy nyelvvezető, mely oly lapos, oly gyöngös és kifejezőtelen, hogy a nagy Góthét arról megismerni vajmi nehéz volna. Idezés helyett hadj felismeretessék itt a „Faust”-nak nyelvvezető nézve tan legszebb részére, a „Wenn aus dem schrecklichen Gewühle” kezdetű átkokra, mely a különbséget legjobban kimutatja; pl. végső sorai

Nagynál:
Legyen átok a tölke balzsam-nedvén,
Legyen megátkozott a szerelem,
Megátkozott legyen a fű, romeny!
De mindenki az ott a tölke.

Dóczy nál:

Es átok rád is, mámor ikre,
Tüzes bor, mézes szerelem,
Átok reményre, átok hitre
S rád átkok átk, türelme!

Még egy szempont van hátra, mely alá a Faust-fordítások bírálatá eskis e a kulakak, a ritmus. Ha minden, de e tekintetben a „Faust”-ot magát, az eredeti művet, remekmunkának nem mondhatjuk. Góthe az ösméret verset, a „Knittelvers”-et akarta benne helyenként alkalmazni, a tartalommal való összhangzas kedvéért, ez pedig a mű egyéb szépségével homlokegyenest ellenkezik. A fordításnak az eredeti formájához szorosan kellően alkalmazkodnia, e fogatkozás, mint ilyen, tekintetbe nem jöhet. De ettől egészen eltekintve, a két fordítás össze nem is hasonlítható ritmus szempontjából. Dóczy mesterséggel kezeli az iambus-t, szorosan ragaszkodik az eredeti mértékhez, rímek pedig mindennemű követelményeknek teljesen megfelelnek. Egészen másképp áll a dolog Nagynál. E fordítás ritmus tekintetében feremunkának nevezhetjük. Az eredeti alakja tekintetétlenné. Az iambikus sor követeléseit egészen szem elől téveszti. Rím ei közül 1/2-é csak nem felel meg a magyar verseles azon kívánságának, hogy csak különböző beszédresek rimelhetnek. Különböző hosszúságú sorokat rimeltet s a mi a legfurcsább, éles és tompa végződésű sorok is képeznek nála rímeket, akár csak Tinódinál; pl.:

Előtt a jég folyó s patakul,
A völgyben zöld remény v. rül.

Vessük össze röviden mindazt, a mit elmondottunk. Hogy a Dóczy fordítása összehasonlíthatatlanul föltötte nál Nagyénak, az bizonyos. De ebből korántsem következik még, hogy az utóbbi valami értéktelen alkotás, — nem! Vannak részletei, melyek a tehetség felismerhetetlen bolyeget viselik magukon s melyek a néhai dicséretet érhetővé teszik, sőt állítani merjük, hogy Dóczy munkáját is megkönynyíté, — de az előbbi állításból csak az következik, hogy a Dóczy-féle fordítás oly mesteri munka, mely bármely nép bármely kifejlődött irodalmában tekintélyes helyet foglalna el s írója nevét akkor is megőrizné az elfeledéstől, ha csak ezen egy munkát nyújtotta volna is irodalmunknak.

Sz. Lajos

A baranya-szt. Lőrinci társas-kör saját könyvtára alapjának gyarapítására 7 én a nagyvendéglő termeiben tombolával és táncsal egybekötött theatestélyt rendez. Belépti-díj: személyjegy 2 frt, családjegy 4 frt. Kezdeté 8 órakor. A hölgyek kértnek egyszerű öltözkében való megjelenésre. A rendezőség.

A pécsi polgári ifjúság február hó 16-ikán a „Hattyu”-teremben a szegény háza alapja javára jótékonycélú balyu-bált rendez. A rendező-bizottság tagjai: Matros János elnök, Riedl Lajos pénztárnok, Hamerly Imre jegyző, Bencenleitor József ellenőr s Auber Nándor, Kozáry Ede, Hamerly István, Horváth József, Paragh Pál, Pipu József, ifj. Simacek Alajos, Sperl Vilmos, Strohmayer János. Belépti-díj 2 frt. Jegyek kaphatók Riedl Lajos úrnál (Niek K. kereskedésében) és este a pénztárnál. Az estélyen Jónás János zenekara működik. Kezdeté 8 órakor. Felülvezetése a jótékony célra köszönettel vétetnek. Jegyek csakis a meghívó előmutatása mellett válthatók. — A kik meghívót esetleg nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak ez ügyben a rendezőséghez.

A szigetvári „Olvasóegylet” 20 éves fennállása emlékére és könyvtára javára január 29-ikén táncvigalmat rendezett, mi szép közönséget hozott össze; de számban mégsem annyit, mennyire ily népes együletben és ily alkalommal — jubileum és jótékony cél — számítani lehet. Így történt, hogy a könyvtár javára csak igen csekély haszon maradt. Különben általános jó kedv uralkodott, úgy annyira, hogy a jelenvolt népfölkelők és nemfölkelők legnagyobb része még reggeli 5 órakor sem változott át lefekvő néppé. Ott voltak: Pozsonyi Mariska, Lázits nővérek, Dócy nővérek, Müller nővérek, Kosztánók Margit, Vagner Ika, Vörös Ilonka, Faboritza nővérek, Nagy Ernőné, Ocsodási Gusztávné, Ocsodási Jánosné, Herceg Józsefné, Vargha Sándorné, Kopátsy Nándorné, Péter Ferencné, Pozsonyi Zsigmondné, Horváth Györgyné, Dóci Blánné, Vagner Antalné, Müller Karolyne, Udvardy Józsefné, Maurer Jánosné, Pandurovits Istvánné stb. stb.

A pécsi dalárda dal- és táncestélyére, mely ma, 5-ikén a „Hattyu”-teremben tartatik s melyen Horvát Laci zenekara játszik, jegyek — személyenként 1 frttal — a meghívók előmutatása mellett Domján L., Traub B. és Tarsa, Valentin Károly fia könyvkere kedőknél és este a pénztárnál válthatók.

Az atléták piknikje, vagyis a mi piknikünk —

mert most már Pécsen nincs ember, aki (legalább képeletben) általa nem volna — a hozzá fűzött vázalkozásoknak megfelelően, sőt azokat felül is mulva, egyike lett a legfényesebb mulatságoknak. Hiába volt a meghívók irra, hogy „a hölgyek kértnek egyszerű öltözkében megjelenni” — szép hölgyeink még szababok lettek a ragyogó öltözkében s mert nőink e varázsszer hatású nagyon is ismerik, teljesen felesleges nekik az egyszerűséget ajánlani — úgy sem követik. Különb a pipa, vagy a férj tárcája bájja s utóljára is: usse a kő azt a 100—150 frtot, csak legalább el lehessen mondani, hogy „jó mulattunk.” És ezt el lehetett mondani. Mert igaz ugyan, hogy a nagy termen végig tekintve — mely sárga-kékkel s a bemenetnél vívó szerekkel és egy velocipédal igen ügyesen és izléssel volt díszítve — mindjárt feltűnt, hogy a gyöngöb nem kissé erősebben van képviselve, de nem szabad elfeledni, hogy a táncosok atléták voltak, akik megmutatták, hogy ha kell, reggel is megállják a sarat, jelszavuk lévén a kitartás, mit a nagy bőségen levő változatos ételk és italok különben is tölték telhetőleg erősítettek és gyarapítottak. De volt is ám jó kisv, különösen a csárdások alatt — ez egyszer a fűsértő hujjajuk nélkül — (úgy látszik, hogy multkor kis megjegyzésünk, melytől oly sokan tusszóltak, még is használt). A négyeseket 90 pár táncolta. A hölgyek közül ott voltak a kedves házasszonyok: Bartosságh Imréné, Benyovszky Manóné, Kosztás Szilárdné, Littke Józsefné, Özevgy Tallán Karolyne, továbbá: Augusz Ferencné Blum Gyuláné, Cvetkovicsné, Deceva Vilmosné, Dévényi Blánné, Egrý Blánné, Egrý Dezsőné, Egrýné-Hauer Judit, Erreth Kálmánné, Fekets Mihályne, Girardiné, Hofinger Karolyne Hegedűs Imréné, Halász kapitányne, Hegedűs Karolyne, Igaltis Rádóné, Kocs kapitányne, Kötönné, Krautzak Jánosné, Kissfaludy Imréné, Koszár Jánosné, Lutz Istvánné, Özevgy Nagy Elekné, Otocska Gézáné, Pilch Antalné, Pinter Józsefné, Szép Dónesné, Szalay ezredesné, Sipőc Istvánné, Szegriszt Lajosné, Vécsey Istvánné. — Andaházy k. a. Aronffy Ninus és Riza, Berea Sarolta, Dienes Karolin, Driesz Nelli, Deceva Zsella, Dévényi Gábris, Dobay Mariska, Dóry Olga (Bonyhádi), Fiedl Aura, Gálminger Hermán, Herman Riza, Hpmán Nelli, Horváth Mártha (Pécsvári), Hoffar Mária, Józsefszky Zsófia, Koharits Janka (Szigetvár), Kvascsák Leopoldina, Kozits Riza, Kuntz Sárika, Kuvorics Gábris, Krupitzer Giza, Kellauer nővérek, Littke Ika, Littke Mariska, Littke Jenny, Littke Kamilla, Lechner Janka, Lechner nővérek, Ludwig Ika, Nagy Flóra, Obetko Lujza és Giza, Pichá Irma, Petrács Hadvig, Paulovits Auréla, Repits Giza, Simon Emma, Sý Sálvia (Móhacs), Schneckenberger nővérek, Szilágyi Ika, Szape Paula, Takács Jenny, Tallán Jenny és Ili, Thy Ika, Ugródy k. a. (Szederkény), Váry Piroks, Veremes nővérek (Somogy). Veltrub Jky Giza, Veszely Paulin, Zelesny Mariska, Zöld Mariska és Eleika. — Megemlítendőnek tartjuk, hogy az ezen balyu-bálról megmaradt ételk a Rudolffum-árvaháznak adtak, a megmaradt italok pedig elárvereztetek s a bejött összeg az atléta-klub pénztárába helyeztetett el.

A vörös-kereszt egylet keddi álarozos bálja a legteljesebb mértékben sikerült, mit a számok legjobban bizonyíthatnak k. Bevételet (a 27 frt adománnyal és 34 frt felülvezetéssel együtt 543 frt, ama 17 frt 57 krral együtt pedig, melytől egy álarozos hölgy (a legbájosabb perces, a ki csak képzeltét), az általa eladott kitűnő percek után befolyt összeg fejében az együletnek ajándékozott, összesen 560 frt 57 kr. A kiadás 184 frt 94 kr s így a tiszta jövedelem 375 frt 63 kr, mely összeg 1/2 része (125 frt 22 kr a szegényház javára átadott. Az adománnyokhoz járultak: Cseh-Kövar Anna, Förster Béla, Gradwohl Gyula báro, Koharits Károly dr. N. N. 5—5 frt, Pinter Matild 2 frttal, Felülvezeték: X. ur 9 frt, Paxy Károly, Johan Béla dr. Steinbach Emil 4—4 frt, ifj. Erőst János, Egrý Béla, Horváth Béla, egy női álarozos 2—2 frt, Botits Mihály, Majorovics ezredes,

A fordítás legfontosabb feltételéhez érkezünk immár tárgyalásunk folyamán: a hűséghez. A fordító hűség tekintetében sok balvélemény uralkodott irodalmunkban, melyet főleg Toldy híres felolvasása szült, mert ez a szabad fordításnak iteli oda a bat ért, Kazinczy azon közműködésére vált szavai ellenében: „nem elég, hogy azt, hanem, hogy úgy.” E balbit volt irányadó mindaddig, míg végre fölkel a bibliai lángszalp, mely a fordítás terén a virágzás nem is álmódott mezejére vezetett bennünket. Szász Károly ez, a koszorús püspök; 1853-ban mondta ki az aka démiában döntő votumát: „A fordítás lehet őleg adja az eredetinek anyagát, eszméit egészen ugyanazon értelemben, azon rendben, ugyanannyi és oly lejtésű szóttagban, azon és annyi rimmel, a megfelelő nyelvi, nemzeti és írói sajátosságokkal és ugyanazon alaphangulattal.”

E tekintetben a két fordítás közti összehasonlítás nehezzé válik s mondhatjuk, hogy a pálmát egyiknek sem lehet odaitélni; mindkettő részletenként változik. Általában azonban elmondhatjuk, hogy Dóczy kevésbé hű Nagyénál, a nélkül azonban, hogy azért Dóczy csak egyetlen fogalmat is elejtene. S ennek magyarázata igen egyszerű; mert Dóczy a nyelv erőteljességére, a ritmus hangzatosságára és az alaki hűsége sokkal nagyobb gondot fordított Nagyánál, mint azt még látni fogjuk s így az egyes szók — nem gondolatok — módosítása sokkal inkább megfogható. Tekintsük csak Rafael gyönyörű himnuszát, melylyel az égi prológ vezetett be:

Die Sonne tönt nach alter Weise
In Brudersphären Wettesang
Und ihre vorgeschriebene Reise
Vollendet sie mit Donnerang.
Ihr Anblick gibt den Engeln Starke
Wenn keiner sie ergründen mag,
Die unbegreiflich hohen Werke,
Sind herrlich, wie am ersten Tag.

Nagy:

Ugy zeng a nap, mint ezred előt;
A sphaera verseny-ekében,
Es meghatározott ösvényen halad
Dörög, vihar kíséretében.
Látása ad erőt nekünk, bár
Előttünk is megfjethetetlen,
A b. anélkül, nagy minden-ér,
Zsep, mint a léte első perében

Nausiedler József, Waidenhofer dr. badbiró, Zsolnay Miklós 1—1 frtot. Az adományozóknak és a közönségnek a főkegyelet elnöke Aiding Jánosné lapunk útján is köszönetet mond a tanúsított pártoláért.

Hirek.

50 éves papi jubileum. Dárdán ugyanazon kis templomban, melyben 50 év előtt első szentmisét az Úrnak bemutatja, tartja csendben holnap secundiciáját negy. és ft. Aray Sándor pászkegyházi tb. kanonok és Dárda mezőváros volt érdeműs esperes-plébános, ki negyven évig mint buzgó lelkipásztor és övének szeretett atya, tapintatosan és áldásosan kormányozta ezen plébániát s általános tisztelet és nagyrabecsülés tárgya az egész vidéken. Nyugodt lélekkel és benső örömmel tekintet vissza félszázados papi pályájának boldogító emlékeire, melyek közül nem egy az örök élet könyvébe is leendő bevezetve. Volt hívei iránti szeretetének jelölés és a mai emlékeztetés nap emlékeül 50 frtot osztott ki a közönségben szegények között. Ad multos annos! —

Uj esperes. A Kubinyi Elek elhalálozásával megüresedett német-bolyi kerületi esperességre a megyés püspök Schell Antal egerágyi plébánosral töltötte be. E kinevezetés híre a községben álló érdemes egyházi férfiak ismerősei körében bizonyára és méltán örömmel fog fogadtatni.

Az egyházmegyébeli. Magenheim József német-bolyi káplán ugyanoda adminisztrátorral bevezetett ki. Schmeller Alajos káplán Zombáról Máriakéméndre, Hay Ede pedig Hőgyészre küldetett.

Papok segélyezés. Egyházmegyének nagylelkű adakozójának, a minden szepért, jóért és neveset bőkezűen adózó Troll Ferenc praelatus alapítványából, melyet a beteg és kisebb javadalmas papok segélyezésére tett, az 1886-ik évben a következők részesültek: Fekete Sándor monostori, Gianone Gyula baari, Bundalla Albert lapáncsai, Hangay Nándor ifabai, Plosser János miszlai, Szántó Zsigmond kajdaci, Szűcs Antal vörösmartai, Wimmer Ferenc székényi. Fischer Lipót szent-istváni plébánosok, Magyar József harci, Kovács József tengődi gondnokok és Nikl Ferenc káplán.

Az ügyvédi kamara mult vasárnap tartotta rendes évi közgyűlést tagjainak szokatlan érdeklődése mellett, ugyannyira, hogy még vidéki ügyvédek is jelentek meg, csak a tolmekegyek maradtak képviselő nélkül. A közgyűlést Erreth János kamarai elnök nyitotta meg; jeles, szépen átgondolt beszédet nagy figyelemmel hallgatták, mert az nemcsak az ügyvéd hivatásának feltételeivel, nemcsak az ügyvédek közelebbi érdeklődésével és az igazságügy jelen helyzetével foglalkozott, hanem az ügyvédi szólás-szabadság kritériumait is behatóan fejtegette azon alkalomból, hogy egy budapesti ügyvéd az ellenjegyzéssel benyújtott beadvány állításokra sértéseit a hatóság által a kihágásokról szóló törvény alapján és így az ügyvédi rendtartás ellenére megbírságotlalt. Az elnök beszédét lelkes éljenzés kísérte. A költségvetésről felemlített, hogy az ügyész és pénztárosok most már fizetés nélkül működnek, a pénztári állapot tetemesen javult, ugyannyira, hogy a választmány a kamarai tagsági díjak leszállítását hozhatta indítványba, de a közgyűlés, tekintettel arra, hogy még az előbbi évekből fizetetlen tételek vannak, a régi kivetési kulcs mellett maradt. Nagy megbőrlanokozást szült, hogy több ügyvéd rendszerint azon marad a tagsági díjjal s e szegényes eljárás ellen az ügyvédi rendtartás orvoslát nem nyújt; de ez ügyvédek mégis élnek jogaikkal. A szólás-szabadság megővése érdekében az igazságügyminiszteriumhoz feliratott intéz a kamara; itt felemlített, hogy Dampf Sándor dr. a kamara ujonnan megválasztott, tudományosan képzett ügyésze felhívta a kártársak figyelmét a szólás-szabadságnak a bíróságok előtt s főleg a kriminalitás terén leendő kiterjesztése és biztosítása érdekében történő közreműködésére.

A vízvezeték ügye már a legközelebbi napokban a kiküldött bizottság előtt tárgyalás alá kerül, mert, mint értesülünk, a polgármester kérdést intézett a tervezet készítőjéhez: Schvacz báró bécsi vállalkozó-mérnökhez: mikor időzhetne több napon át városunkban a kivétel részleteinek kelő megállapítására véget.

A Szepessy-szobor ügye alig fog egyhamar végleges megoldást nyerni, mert a szobor, ha az Kiss György tervezete és költségjegyzéke szerint készítették el, közel harmincezer forintba kerül, már pedig adományok útján ez összegnek alig egy hatod része jött be, azt pedig, hogy e tetemes összeget a város fedezze, a mostani viszonyok között, a jeles püspök emléke iránti minden tisztelet mellett is, követelni nem lehet. A befolyt összeg gyűlömszőleg fog elhelyeztetni, az adományozás továbbra is nyitva tartatik és ha a város költségvetése elegendi, egy kisebb összegű évi járulékos megzavazása fog indítványba hozatni.

A pécsi borkereskedők választmánya elkészítette a borküldő alkalmazását célzó szabályzatot, mely tervezet a legközelebb tartandó teljes ülés elé terjesztetik. Régi és nagyon gyakran felszínre került bajok és visszaélések orvoslását célozza az alaposan kidolgozott szabályzat, melyet nem késünk olvasónkkal megismertetni.

Az ujoncok városunkban március 1. 2. és 3. napjain fog megejteni a Scholtz-féle sörésznek helyiségében.

Kis ok, nagy következmény. Hogy a megsértett önérték mily váratlanul meglepő fejlemények előidézze szokott lenni, meggyőzően bizonyítja a városunkban legutóbb felszínre került Lonscár-Egry ügy, melynek lényege az, hogy Lonscár József dr. jogakadémiai tanár a felvételt bezáró előadásban Egry Dező joghallgatóról, ki az előadásban jelen volt, becsmérlőleg nyilatkozván, Egry Dező a tett nyilatkozat által önértékben méltán sértve értevé magát, nemcsak hogy Lonscár József dr. ellen a „Pécsi Hírlap”-ban visszautasítást, sértőleg és támadólag nyilatkozott — mi azután a joghallgatók részéről választ, viszont választ és egyéb nyilatkozatokat vont maga után — hanem Lonscár dr. ellen írásbeli felterjesztést tett, minek következtében Lonscár dr. állásától felfüggesztetett, a f. hó 8-án kezdődő félévre hirdetett tanfolyam részben tanártársai által adatként elő, részben pedig elmaradnak s ellene a fegyelmi eljárás elrendeltetve, folyamatba is tetetett.

A Gyertya-szentelő-heti országos vásár meglehetősen sikerült. A lovasárt gyengítette azon körülmény, hogy ugyanegy időben Csáktornya is volt vásár, hol a külföldi lókereskedők jobb és nagyobb üzletet vélték köthetni. Összesen 800 ló és szarvas-

marha-átíratás eszközöltetett, mi aránylag kielégítő forgalom. A rend épenséggel nem zavartatott meg; három jóvényű asszony, kiknek úgy látszik állandó foglalkozásuk a tolvajlás, rajtacsipetési, és azonnal kiakolbóltatott.

A magyarosodó Mohács. Az ország éppen nem valami rózsás viszonyai között van egy minden esetre örveudetes jelenség s ez a mindinkább ébredő nemzeti önérték, mely az egyre impozánsabbul és már nem is szorványosan, hanem rendszeresen nyilvánuló magyarosító törekvésekben nyer kifejezést. Ily örveudetes eseményről értesülünk Mohácsról, hol az egykor tömegesen lakó németek teljesen megmagyarosodván, beállt azon eset, hogy a mohácsi külső-plébánia hívek, kiknek számára vasár- és ünnep-napokon reggeli 8 órakor német mise és szentbeszéd tartatott, így szólottak magukban: „De mire való nekünk a német isteni tisztelet, mikor mi magyarok vagyunk?” s miután e kérdésre csak egy felelet lehetett s ez az, hogy „semmire! — éppen azon időben, midőn itt Pécsset az istentiszteletnek nyelve közgyűlésileg és hírlapilag tárgyalatott, néhány mohácsi polgár egész csendben mozgalmat indított meg a külső plébániai német istentisztelet eltörlésére és pedig úgy, hogy érintkezésbe lépve a sz. ferencrendű zárdafőnökkel: Kovácsics Marinnal, ki egyuttal a plébániát kezeli — ennek utmutatása szerint kérvényt készített s azt a hívők legnagyobb részének aláírásával ellátva, benyújtotta a zárdafőnök-plébánoshoz, ki azt oly értelemben terjesztvén fel a megyés püspökhöz, hogy a német isteni tisztelet és hit-szónoklat teljesen felesleges s helyette a magyar lenne behozandó — a megyés püspök a mult hó végén elrendelte, hogy a mohácsi külső plébánia templomban vasár- és ünnepnapokon tartatni szokott istentisztelet és hit-szónoklat cenzurál kizárólag magyar legyen. E rendeletiről bizonyára mindenki a legteljesebb megelégedéssel vesz tudomást, melyet nyilvánítva — nem mulasztottuk el, hogy ugy Kovácsics Marin zárdafőnök, mint a mohácsiaknak az ilyen ügyekben nagyon is szükséges körültekintő, celszerű eljárásáról elismeréssel ne emlékezzünk meg. Az első magyar szent beszédet Kovácsics Marin holnap, vasárnap fogja tartani. Óhajandó és remélhető is, hogy a külső plébánia példáját a mohács belvárosiak is követni fogják.

Pince-betörés. Trixler Alajos vendéglő-tulajdonos posta-völgyi pincéjébe, jöhetett vinctellje állandóan a szomszéd szőlőben lakik, hétfőre virradó éjjel betörték s onnan mintegy 100 frt értékű tárgyat elvittek. A lopott tárgyak egy része megtalálhatott egy rovtól életű embernél, ki már egy ízben lopásért fogva volt s így csaknem bizonyos, hogy a tettesek, valamint a lopott tárgyak is megkerülnek.

A budapest-pécsi vasút folytatása. E vasút eddig is meglehetősen prosperált és kilátása van arra, hogy a forgalom a jövőben nem fog hanyatlani. A társulat nagy részvényesei rajta is vannak, hogy biztosítsák az állandó prosperálás alapját, mely célból elhatározták a vasút folytatását Szlavóniába Broodig. A magyar általános hitelbank már megkapta az engedélyt a szent-lőrinc-broodi vasút kiépítésére és az új vonat építése a tavasszal már kezdetét veszi. A vonal 127 km. hosszú és az egész területen alig fordul elő lényeges építési nehézség. A költségek fedezésére tervben van elsőbbségek és részvények újabb sorozatának kibocsátása. A kibocsátás nagysága még nincs megállapítva, de a kamatozás mindenestre az első kibocsátás elsőbbségeinek és részvényeknek megfelelő lesz. A Broodig terjedő vonal kiépítése által a budapest-pécsi vasút megszűnik mellékvasút lenni és fontos fővonalá fog emelkedni, mely a magyar fővárosok a legrovidebb uton fog az okkupacionális tartományokba vezetni.

Jeles szakunka. Illés Károly dr. nyug. kir. ügyész nyomkájából, melynek teljes címe: „A büntetésekről, vétségekről és kihágásokról szóló magyar büntető-törvénykönyvek magyarázata, tekintettel az azokra vonatkozó életbeléptetési és egyéb törvényekre s a legfőbb ítélőszék döntvényeire és elvi leltésűg határozataira” — megjelent a II. kötet második füzeté, mely a büntetési és vétségekről szóló btk. 276—332. §-at tárgyalja. Ara 2 frt 30 kr. Az I. kötet és a II. kötet első füzeté Zilahy Sámuelnél s általa a hazai könyvtáraknál, valamint a szerzőnél egyenként 2 frt 50 kr-ért kapható.

Az „Irgalmas-rend” pécsi kórházában az elmúlt évben 10,294 apólati nap alatt 679 beteg ápolatott, kik közül meghalt 25, felgyógyult 631, apólati aiat maradt az 1887-ik évre 23. Az ujonnan felvett (630) beteg közül vallásra nézve volt: 537 katolikus, 50 református, 37 evangélikus, 16 izraelita, 7 görög nem egyesült és 3 görög katolikus; származása nézve volt magyarországi — az I. erdélyit is oda számítva — 587, szlavoniai 10, horvátországi 2, ausztriai 45, németországi 1, olaszországi 2, lengyelországi 2. Az irgalmas rendnek Pécsen kívül van még kórháza 12 helyen és pedig Pozsonyban, Egerben, Szepesváralján, Temesváron, Pápán, Kis-Mártonban, Nagy-Várán, Vácon, Szokolcán, Zágrábban, Budapesten és Szatmáron; az összes kórházakban 276,474 apólati nap alatt ápolatott 8504 beteg, kik közül meghalt 512 férfi és 92 nő, összesen 604. A kórházban született (Zágrábban) 1 gyermek.

A pécsi pincer-betegsegélyező egylet január 21-iken tartá közgyűlést, melyben a tisztikar a következőleg alakult meg: elnök Neusiedler József, alelnök Baumler György, felügyelő és helyettesek Tér József és Beneszt József; választmányi tagok: Koröischer Ferenc, Mihály János, Dollinger András, Harasztovics Nándor, Fehér Lajos, Homischer János; póttagok: Baumgartner János és Huber József. A lapunkhoz beküldött kimutatás szerint az egyletnek van 1. osztályú tagja 10, II. osztályú 38, III. osztályú 12, elutazott tagja 15. Meghalt az elmúlt évben 3 tag, kórházban ápolatott 6, segélyben részesült 4, gyógyért kapott 9 tag 30 frt 35 kr. értékben. Az egylet vagyonja jelenleg 4381 frt 98 kr.; az évi bevétel volt 546 frt 17 kr., a kiadás pedig 371 frt 30 kr. A pécsi vendéglősök, kávéosk és szálló-tulajdonosok közül segélyezték az egyletet: Bedő Károly, Baumler György, Dollinger András, Hirci Ferenc, Kees Ferenc, Labrenc Gusztáv, Markó János, Neusiedler József, Szabó Sándor, Schönherr Mihály, Weindorfer Fülöp 6—6 frttal, Bertits János, Nenurth József, Tuma Vencel 3—3 frttal, Schlichter Gy., chaffer Béla 4 frt 50 krral, Sillay József, Vörös Mihály 1 frt 50 krral. — A kimutatásból is arról győződünk meg, hogy ez egylet tagjaira vonatkozólag igen áldvösen és jótékonyan folytatja működését s így megérdemli, hogy fokozódó támogatásban részesüljön.

Hová jutunk? Olvasóink emlékezhettek reá, hogy pár het előtt felszólaltunk az izraelita nögyelet azon tényére vonatkozólag, hogy a nögyelet egyik mulatságára keresztények nem voltak hivatalosok. A hibát azonban, mit az izr. nögyelet ez alkalommal elkövetett, nem hogy helyre hozták volna, hanem még egy ujabbal tetézték és pedig szándékosan, nem híván meg az izr. jelmezűkre egy keresztényt sem. Hogy ezt tenni az izr. nögyeletnek joga volt, nem akarjuk kétségbe vonni. Tény azonban, hogy az izr. nögyelet az eljárása városszerre erős és megérdemelt kritika tárgyat képezte s ha egyebet nem is, de azt eredményezte, hogy egy fényes batyuból rendezőse lemondott azon örömről, hogy a vendégek között másokat, mint keresztényeket láthasson. Amennyire helytelenítettük és helytelenítettük az egyik, ép úgy helytelenítettük a másik rész eljárását. Így csak társadalmi szétválásra, gyöngeségre juthatunk, pedig nekünk erőnk összesítésére és egyetértésre van szükségünk. Reméljük, hogy szavunkat megértik az illetők, különösen pedig az izr. nögyelet elnöksége, mely a történetért járó felelősség alól úgy sem vonhatja ki magát. Megemlékezzünk azon még nem is oly régi időkre, midőn az izr. nögyelet ügyei mindenestre tapintatosabban vitettek s az egylet által a helyi sajtó is kellő tiszteletben részesült — minek ma nyoma sincs — figyelmeztetjük az elnökséget, hogy az izr. nögyelet által az utóbbi időben tanúsított excluditívus megjárhatta az özönvíz előtti korban, de nem a felvilágosodottság századában s hogy a nögyelet ténylegesei által ne igyekeznek szant-szándékkal még lazábbakká tenni a társadalmi kötelékeket, melyek amugy sem valami szorosak s melyek megtámasztása a felelősséget, ha az elnökség helyében volnánk, semmi szín alatt sem vállalnánk magunkra.

Ideiglenesen. Materényi János pécsvári kir. járásbírósi albiró, ki Mohácsra, a Jankovics Dénes albiró fegyelmi ügye következtében felszaporodott hátraleköt s a sürgősebb ügyek feldolgozására december óta egy az ügyvédek, mint a közönség elismerése mellett működött, február 1-ével ismét elfoglalván Pécsváradon állását, a pécsi kir. törvényszék által Mohácsra, egy havi időtartamra Löffler Vince szent-lőrinci kir. jb. albiró küldetett.

„Kereskedelmi Világ” címen Budapesten egy új hetilap indult meg; szerkesztője (Deák-tér 6.) Keleti Lajos, tulajdonosa Salzer Károly, főmunkatársra Gaál Sándor. A lap, melynek ára évenyenként 1 frt 50 kr., mint neve is mutatja, a kereskedők, gyárosok, pénzintézetek, iparosok érdekeit képviseli, melyeken becsületes igyekezettel sokat lendítené. A multatvány szímből illve: megérdemli a pártolást.

Templom-renoálás. A szárazdi (tolnamegyei) evangélikus templom ez év folyamán renováltatni fog.

A dombóvári takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága és felügyelő bizottsága beküldte szerkesztőségünkhez az elmúlt 1886-ik évről szóló jelentését és (5. évi) zárszámadását. Az igazgatóság elnöke volt: Döry József, tagjai: Csery István, Hirsch Ödön, Nagy Márton, Paunz Adolf, Reinitz Gábor, Reiszberger István, Ritter János, Ternyei Antal, Wiener P. József, a felügyelő bizottság elnöke Döry Jenő, tagjai: Justus Izidor, Neuman J. dr., Spitzer Ignác, Paál József. A mérleg-számla 78,272 frt 78 krt, a nyereség és veszteség-számla pedig 25,776 frt 41 krt tüntet fel. A részvény-tőke 75,000 frt; tartalékok 3920 frt 32 krt. A váltó-tárca 161,447 frt 8 kr., a kötvény-kölcsön 68,243 frt, a betáblázott kölcsön 25,289 frt forgalmat tüntet fel. A betétek összege az év végével 186,375 frt 4 kr., amiből 15,000 frt más pénzintézeteknél helyeztetett el. Az adó és belyeg címén kiadás volt 1615 frt 11 kr., a tisztí fizetés 2240 frt, a tiszta nyereség 9488 frt 36 kr., miből 10% a tartalék-alap javára, 10% az igazgatóság jutalékára, 3% a felügyelő bizottság s 3% a tisztviselők jutalékára levonatván, felosztásra mazad 7081 frt 38 kr., jut pedig az eredeti rézvényekre darabonként 8 frt, az ideiglenes részvényekre pedig darabonként 4 frt. — A takarékpénztár közgyűlése 6-ikán d. e. 10 órakor tartatik.

Vegyes hírek. A triest-i kávéforgalom a legutóbbi 10 év alatt csaknem megkétszereződött; kitétt ugyanis 1877-ben 123,860, 1886-ban pedig 412,280 mázsat. — A buza termelése országok száma szaporodott a Kaukázussal, mely hova tovább több búzát szállít — Batumon át — a külföldre. A kaukázusi buza jeles minőségű. — A báttaszei (Pösch Lajos-féle) gyógyszerárt megvette Staurackzy Lajos dr. budapesti gyógyszerész. — Osztrich duna-földvári telekkönyv-vezető fegyelmi ügyben állásától felfüggesztetett. — Roboz Zoltán dr. Tolnamegyei filoxera-biztos a filoxera ügy s a már meghonosított amerikai szőlő fajok tanulmányozása céljából Franciaországba küldetett. — Vörös Pál volt juti református lelkész, mivel kertjében vétkes gondatlanságból egy embert agyonlőtt, 8 havi fogságra ítéltetett Kaposváron. Ép ily szerencsétlenség okozója volt a napokban Sipos Csényi Ferenc porrogó jegyző, ki saját vadászterületén levén, egy szintén leesen levő parasztot hátulról meglőtt, ugy hogy az pár nap múlva a sebbe belehalt. Érdekes, hogy a boucoló (csurgó) orvos tudó-gyulladás konstatait, az ügyészség azonban a hullát kitéta, ujából megvizsgáltatta, amikor is megállapított, hogy a halált a tüdőbe hatolt egy szem sérét okozta. Ez ügyben a vizsgálat folyamatban van. — Richon Viktor francia író meghalt Párisban. Kossuthnak párisi és olaszországi politikai ügynöke, Teleky Sándor grófnak pedig francia titkárja volt s életében mindig lelkes barátja volt nemzetünknek. — Duna-földváron a legközelebb lesz a legelő-felosztás. A felosztandó terület 4000 hold. A felmérést és kiosztást Petrich Zoltán duna-földvári és Bergmann Emil paksi mérnökök fogják végezni. — Sümei Bene Imre budapesti postamester nőül vette Duna-Földváron mátyai Koller Ferenc cecei elhalt gyógyszerésznek leányát: Gizellát. — Fritz József dr. Zalavármegyé aljegyzője nőül vette Zala-Egerszegen Rakj Miklós megyei gyámi számvéző leányát: Irént. — Auer Ferenc, a Ferenc-csatorna részvénytársaság üzletigazgatója meghalt január 28-ikán Zomborban. — Verseci püspök k. d. Dimitrijevsz Nektariusz archimandritát választotta meg a karlovi szerb püspöki zsinat.

Törvényszéki csarnok.

Polgári ügyek.

Január 25-én Kaufmann Nándor tiszki bíró által eladottak: Seligmann B. Boriere et Comp. s Spitzer Gusztáv elleni kereskedelmi pere.

Január 2-én Boggyay Pongrácz tiszki bíró által eladottak: Klein Bernát Brand János elleni szolgalmiüg elismerése.

rése s jár. iránti pere. — Pösch A. pécsi és Schapinger J. pécsi és alperes ellen 1121 frt 92 kr. tőke és jár. iránti kereskedelmi pere.

Február 1-én eladottak Boggyay Pongrácz tiszki bíró által: A m. kir. államkincstárnak vb. gróf Schmdgegg esádl-tömege ellen 486 frt 67 kr. tőke és jár. iránti pere. — Schakovitz Salomon Reif Károly elleni kereskedelmi pere 1628 frt 45 kr. tőke s jár. iránt.

Február 3-án eladottak Boggyay Pongrácz tiszki bíró által: Szolga János Taty Julianna elleni pere házassági kötelék végfelbonthatás iránt. — öv. Munkácsy Albertné Varga Zsuzsanna és társai elleni pere szerződés betöltése iránt.

Ugyanekkor Kaufmann Nándor tiszki bíró által: Svabach Sándor ifj. Molnár János elleni pere kielégítési végrehajtás megzúntatása iránt. — A m. kir. kincstárnak öv. Háaz Károlyné elleni pere 3623 frt 40 kr. iránt.

Büntető ügyek.

Január 31-én: Gyurki János és Mikola (Zsollos) István ellen orzgasdaság miatt. — Király János és társai ellen orzgasdaság miatt.

Február 4-én: Eger Antal ellen szándékos emberölés miatt.

Február 5-én: Visnyei József és társai ellen magának megsejtése miatt. — Sikce János ellen lopás miatt.

Február 7-én: Schaffer János ellen ügy a btk. 400. §-ba utköző közokirat hamisítás miatt. — Jelits Stipán ellen szándékos emberölés miatt.

Február 9-én: Sárosits István és társai ellen esak és okirat hamisítás miatt. — Katonovits István szül. Hohmann Teréz és társai ellen súlyos, illetve könnyű testi sértés miatt.

Gabona-árjegyzék

a Pécsset 1887. évi január 29-én tartott hetivásárról.				
100 kilogramm	jó	középszerű	legalábbvaló	
Buza	8 ft 80 kr.	8 ft 60 kr.	8 ft 40 kr.	
Kétszeres	6 " 70	6 " 50	" "	" "
Röze	6 " 40	6 " 20	" "	" "
Arpa	6 " 30	6 " 20	" "	" "
Zab	6 " 20	6 " 10	" "	" "
Kukoricza	5 " 70	5 " 60	" "	" "
Hajdina	" "	" "	" "	" "
M e t e r m á z s a :				
Széna	3 ft 40 kr.	Szalma	2 ft 20 kr.	

Laptulajdonos: Fekete Mihály. Felelős szerkesztő: Fekete Mihály.

Hirdetések

Fehér és creme selyem Faille Française. Surah, Satin merveilleux, Damast, Rips, Taffet-ot Atlaszt méterenként 75 krtól 10 frt 65 krtig egyezben s darabokban házhoz szállít **HENNEBERG G.** ex királyi udvari szállító ZÜRICHEN. — Minták kívánatra. 10 krba kerülnek.

Nyilvános köszönet.

Azon részvért, melyet számos barátaink a felejtethetlen nő és anya

Vogel, szül. Reich Malvina

elhalálozása és temetése alkalmából irántunk tanúsítottak s melyet egyenként személyesen megköszönni lehetetlen, fogadják együttesen és ily uton köszönetünk nyilvánítását. Pécsset, 1887. február 3-án.

A gyászoló család.

Arverési hirdetmény.

A siklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szivér István siklósi végrehajtónak Dézi József és társai n.-t.-falusi végrehajtás szenedvő elleni 51 frt 02 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a siklósi kir. járásbírósi területén levő N.-t.-falusi község határában fekvő, a n.-t.-falusi 73. sz. tjkvben felvett I. 63. sz. házra 31) frtban, a f. 457 hsz. fekvősége 54 frtban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan a 1887. évi februárhó 22-ik napján, délelőtti 10 órakor, N.-t. falu község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 31 frt 50 kr. 5 frt 40 krajcárt késpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november elsején 3333. sz. a kelt igazságügym. rendelet 8-§-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánáptenznek a bíróságnál leendő előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a siklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnak 1886. november hó 9-ik napján tartott üléséből.

V Y S Y,
kir. aljárásbíró.

Arverési hirdetmény.

A siklósi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a siklósi takaré- és hitel-egylet végrehajtónak Öllös István viszlói lakos végrehajtás szenedvő elleni 110 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a siklósi kir. járásbírósi területén levő Viszló község határában fekvő, a viszlói 861. sz. tjkben felvett 3366. hszsz. szőlő 106 frt, ugyanott felvett 3379. hsz. szőlő 242 frt, a viszlói 576. sz. tjkvben foglalt 3150. hszsz. szőlő 220 frt, ugyanott felvett 3156. hsz. szőlő 256 frt, a viszlói 941. sz. tjkvben felvett 3167. hszsz. szőlőre 50 frtban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887-ik évi február 28-ik napján délelőtti 10 órakor Viszló község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 10 frt 60 krt 24 frt 20 krt, 22frt, 25frt 60kr, 6 frtot késpénzben, vagy az 1881. LX. tcz 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánáptenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A siklósi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi szept. hó 18-ik napján tartott üléséből kiadta:

VISY PAL,
kir. aljárásbíró.

Korcsma bérbeadás.

A szabolesi bányán levő társulati **korcsma** folyó évi április hó 1-től kezdve öt egymásután következő évre bérbe adatik.

A bérleti feltételek alulírottán megtekinthetők, hol a 200 frtnyi bántpénzzel és „korcsma-bérlet” felirással ellátott ajánlatok f. évi március hó elsejének déli 12 órájáig benyújtandók.

l. cs. kir. szab. Dunagőzhajózási társulat bányafelügyelete Pécsen.

Finom pezsgő-borok.

A. Olírótt cőr

Aubertin & Co. Chalons s^m ezennel közhírré tesszük, hogy magyarországi fő-ügynökségünkkel

Lápossy és Társa

urakat biztat meg

Budapest, Gizella-ter 1-ső sz., Egyetem-utca 2 sz., kik a következő áron szállítanak:
Carte Blanche frankó Budapest 12-30-60 üveget tartalmazó ládákban 3,50
Carte Noire 12-30-60 üveget tartalmazó ládákban 2,30

AUBERTIN és TÁRSA.

HOFFMANN KÁROLY

asztalos-műhelye és butor-raktára

PECSÉTT, 0-POSTA-UTCA 12. SZ.

Mindenféle (saját gyártmányu)

politurózott, fényezett

és konyha-butorok.

szőnyeges és vas-butorok,

tükrök és ablak függöny-tartók,

Thonet-fele hajlított faju nád vagy fa-ülőkéjű

székek eladása.

Teljes stilszerű butorzatok, mindenféle asztalos

munkák és javítások elvállaltatnak.

Butor-esomagolás és szállítás minden

irányban.

Árjegyzékek ingyen kaphatók.

Pécsen.

Traub B. és társai

meghívók és belépti-jegyek

táncrendek

tüzetánc-jelvények,

A bál idejére

(Cottlondon)

Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen.

Erdem-éremmel kitüntetett

Schulhof Károly Róbert

manchesteri lakos által felállított és

osztrák császári kizárólagos magyar kir. szabadalmat nyert

Szopiana-Szájszesz

hatása:

1. Szopiana-szájszesz a száj- és orrnyereg (odvas vagy műfogak, dohányzás vagy bármely más okból eredő) minden bűzét nyomtalanul eltávolítja.

2. Erősíti a petyhüdt foghúst s az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színüket, megakadályozza a foghó képződését, védi a fogak zomanczatát és óvja a fogfájást ellen.

3. A száj- és orrnyereg mindenemű súlyos (skorbutikus) bántalmait gyógyítja, hűti és pirostja a foghúst és edzi a nyálkahártyát.

4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a főző fog húsra pár csepp, vízzel nem elegyített szájszeszszel megmossa a szájat.

5. Diszenteris és más torokbajoknál igen sikeres gargalizáló szer.

Ára kicsinyben 1 üvegnek:

1 forint 05 krajczár o. é.

Raktárak: Sípőz István gyógyszerésznél Pécsen, Torok József gyógyszerésznél Budapest és minden nagyobb vidéki gyógyszerésztárban. — Bíró János gyógyszerész úrnál Kolozsváron.

Főraktár:

Dr. Schulhof Adolf úrnál Pécsen.

Több mint 200 elismert bizonyítványok orvosi tekintélyektől elfogadhatók.

NEUSTEIN-FELE SZTEREZESELT VERESZTŐ LABDACSKOK.

Minden hasonló készítménnyel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacskokat, mentesek minden ártalmas anyagtól a legnagyobb eredményre felhasználva az alábbi szervek betegségeinél könnyen használhatók és vértisztítók. Egy gyógyszer sem kedvezőbb a mellett egészen ártalmatlanul.

székrekedéseket

Előzárni a legtöbb betegségeknek a biztos forrását a emésztéstől alakja miatt meggyermekek is szívesen veszik. Ezen labdacskok egy igen megtisztelő bizonyítványt nyert udvari tanácsos Pitha tanártól lettek kiemelve.

Egy doboz 15 labdacskot tartalmazó 15 kr. Egy henger, mely 8 dobozt, tehát 120 labdacskot tartalmaz, ára csak 1 frt o. é.

ÖVÁS! Minden doboz a melyen a cég: gyógyszerár zum heiligen Leopold nem áll és a húsos oldalon ved. jegyünk nem hordja, az hamisítvány, melynek megvételét a közönség óvatik. Igen figyelni kell, hogy ne egy rossz, semmi eredményt nem bíró epepességgel ártalmas készítményt kapjanak. Határozottan kell kérni Neustein-féle Erzebet labdacskokat: ezek a borítékon és használati utasításon az itt látható aláírással vannak ellátva. — Főraktár: Bécsben Apotheke zum heiligen Leopold des Neustein Ph. Belváros. Ecke der Planken und Spiegelgasse.

Raktár Pécsen: Kovács, Sípőz s Zsiga gyógyszerésztárban.

Neustein-féle Gyógyszerár

A ki kétségben van a felett.

hogy a hírlapokban fellelhető gyógyszerek közül melyiket használja betegség ellen, az irgon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipeche s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló feltevések

is olvashatók. E feltevések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy meg a létszám győgyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Legnagyobb kivitelű áruaktár Brünben.

TURETSEK JÁNOS

Brünn, Rennergasse 1, Gróf Mitrovsky-féle palota.

Iroda és raktár: Friedhofgasse 5. sz.

szállít utánvétellel a legutányosabb áron.

10 méter Casimir, fekete s színes, duplacséles 4.-

10 méter három nyútsós, ehez minőség, la 3.5 2.80

10 méter kalmuk, legújabb minta, nehezebb minőség 3.-

10 méter ruhabarchet, legújabb minta, n. minőség 3.6

10 méter házi-köntös-szövet, márv. szíjben mintázott 2.5

Gyapjuszövet maradekok,

egy nadrágra, 115 cm. hosszú, sötétes színű, jó téli minőségű, egész maradek 2.4

egy egész öltözetre, 120 cm. hosszú, 7/8 széles, téli szövet sötétes színben, egész maradek 6.5

egy téli kabátba, vastag gyapjuszövet, kék vagy sötétbarna, 2.5 cm. hosszú, 7/8 széles, eredeti színben, az egész maradek 8.-

Palmerston,

egy télikabátba vagy női kabátba használandó, kék, barna vagy fekete színben, egy férfi télikabátba 2.0 cm. hosszú 5.50

Loden,

tiszta gyapjúból készült, 7/8 széles, minden színben, 180 cm. egy kabátba, az egész maradek 3.60

Peruvien és Doskin,

fekete, a legújabb gyapjuszövetből, 7/8 széles, igen finom minőségű, eredeti színű, legelősebb ár méterenként csak 2.65

Szabászati kellékek.

Kloth Italia,

fekete, sima és csikos, 7/8 széles 1.10

fekete pamutszövet, 7/8 széles 50

Satin,

finom világos stráf, barna szíjbelesnek méterenként 05

Schirting,

mellény hát bélése fényvel, méterenként 24

1 maradek (0-15 méter) futószőnyeg, igen tartós 3.50

1 jutta-függöny, törek minta 2.0

1 jutta-készlet, 1 asztalkendő, 2 ágylertő 3.50

1 ripsz-készlet, 1 asztalkendő, 2 ágylertő 4.50

1 éjjeli ágyszőnyeg, n. min. közepn. 2.50 nagy 3.-

1 lepedő, 2 méter hosszú 1.50

1 szalmazsák, 2 méter hosszú 2.90

1 drb kanavász, 3. bécsi öl hosszú 5.20

Világ csodája!

Díjat nyert. — Szabadalmazott. — Eredeti.

100 gyertyalángnyi nyugodt, mérsékelt, fehér fény,

óránként csak 2 krajczár.

Az elismert legjobb s legelősebb világítás mindenemű helyiségek számára bármily petroleummal

Képes árjegyzékeket bérmentve küld

C. Ottó Peilikán

(Bécs, Praterstrasse 78, Praterstern)

egyedüli gyári raktára Európa számára és amerikai kutyák, szelelők, víz szűrők és házi, konyhai stb. szabadalmazott újítások gyára.

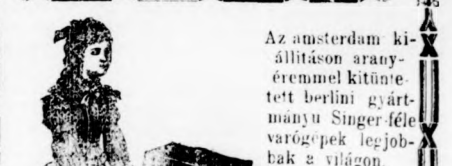
Óvakodjunk az értéktelen utasításoktól. Csak gyel ellátott villanlámpák és vendéglős

ur Judenbergben 1886. június 20-án következőleg ut: A kilaott villanlámpa kilaottok bizonyul

Pilliarer János és. kir. postamester és vendéglős

ur Judenbergben 1886. június 20-án következőleg ut: A kilaott villanlámpa kilaottok bizonyul

Az amsterdami kiállítás aranyéremmel kitüntetett berlini gyártmányú Singer-féle varrógépek legjobbak a világon.



Miután ezen

Singer

varrógépek

kizárólag csakis nálam kaphatók, raktáromon levő

varrógépeimet

a n. é. közönség szíves figyelmébe ajánlom

Weidlinger Zsigmond

Pécs, Szechenyi-ter 10-ik szám.

A legjobb kávépótlék

Manila-Velim

vörös dobozokban jeggyel.

Velimi világkáv

faládácskában földtekével.

Fügekáv

cukorsüveg alakban és a

Chocolat Velim

legfin. csokoládok

a velimi részvénytársulat gyáraiból Prágában.

Kaphatók minden fűszerkereskedésben.

1625

SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-RÉSZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696—1699. sz.

Ajánlja kitűnő szerkezetű gözcseplő készülékeit, szén, fa és szalmafütésre: szegceses rendszerű jarganycéplőt tisztító készülékkel, zsákolóval vagy anélkül, gabona tisztító-rostait (Baker és Vidats rendszer) továbbá legjobbaknak bizonyult szabadalm. Schlick-féle 2-os és 3-as ekeket — árak 58 frttól kezdve — szab. Slick-féle mélyítő ekeket kiemelő szerkezettel, mélyítő ekeket övezetékkel (Sack után.) Eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekeket.

Legújabb szabadalm. sorvetőgépek.

Ezenkívül készletben vannak: Egyes és kettős örlomalmok „Little Giant” csöves tengeri daráló, tengeri morzsolók, takarmány-készítő gépek, olajsajtók stb. Gyárunkban működésben láthatók a legújabb saját rendszerű ramie-, kender- és lentörő- és tisztító-gépek rendkívül menyileges és minőleges munkaképességgel.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Arverési hirdetmény.

A tek. városi tanács fenti sz. a. kelt határozata folytán ezennel közhírré teszem, miként a városi kövezethez szükséges félkocka márványkő és félkocka

márvány-szegélykőnek

1887. március 19-től kezdve három egymás utáni évben leendő előállítására és szállítására hív. helyiségben (Városház, II. emelet 38. ajtó) f. é. február hó 9-én d. e. 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog kiadatni.

Felhívtnak tehát a vállalkozni szándékozók, miként 400 frt bántpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb febr. hó 8-án d. u. 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy ily bántpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők

Pécsen, 1887. február 1-én.

Jilly Alajos,

Városi tanácsos

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.

Pécsen, 1887. február 1-én.